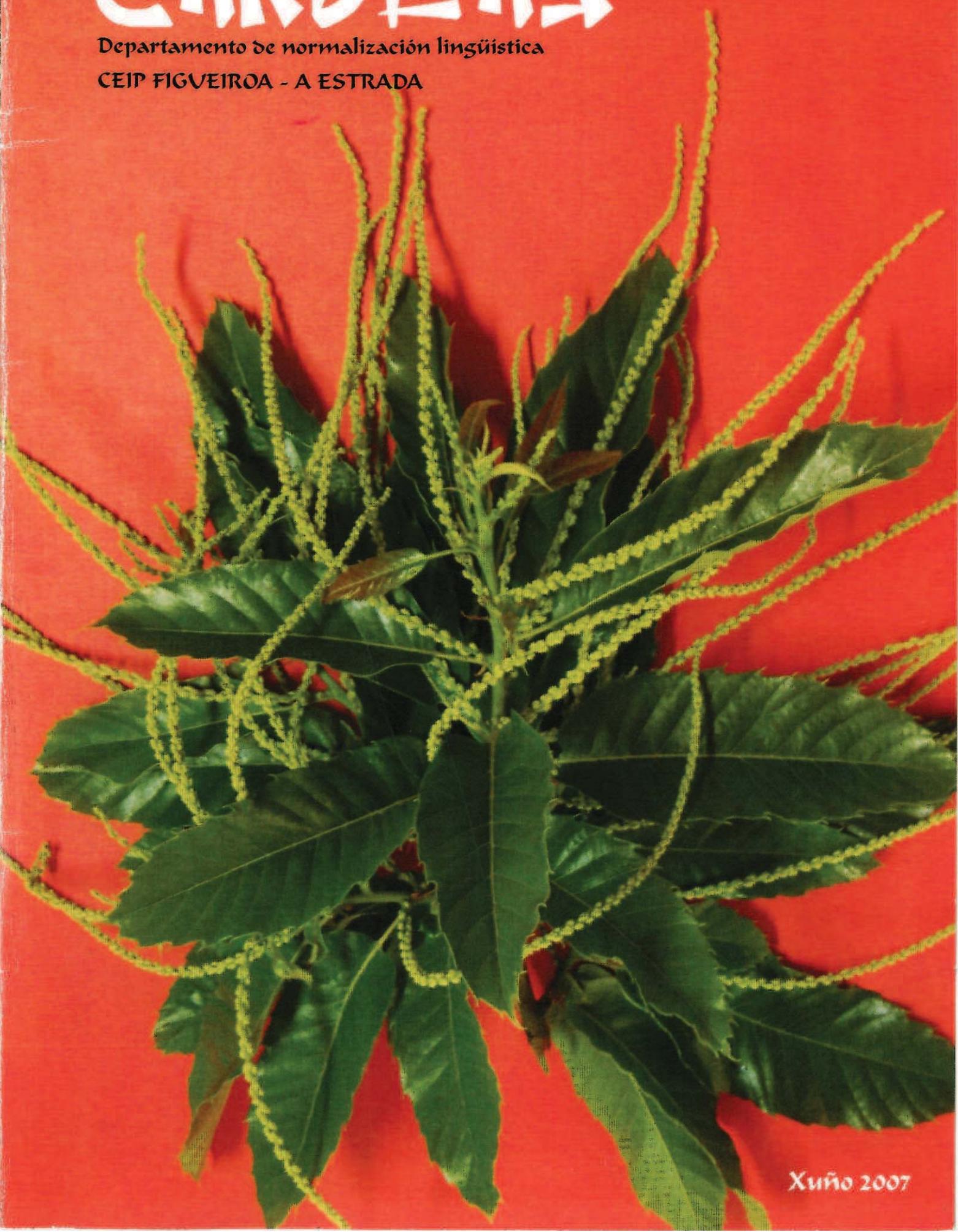

CANDEAS

Departamento de normalización lingüística

CEIP FIGVEIROA - A ESTRADA

Xuño 2007

SUMARIO

1. Editorial
2. Aniversarios
3. Proxecto castelos
4. Obras versionadas
5. O boneco de neve
6. O limoeiro
7. O pucheiro dos gustos
8. Viaxes ven e verás
9. Plantas medicinais
10. Le e aprende sobre animais
11. A mimosa e o caracol
12. Poemiñas
13. Sacaralí
14. Sobre as desigualdades
15. Ritos, usos e costumes na noite de san Xoán
16. Recomendamos
17. Fina Casalderrei
18. Fernando González Graña
19. A nosa biblioteca
10. Saídas
21. Pasatempos
22. Deportes
23. Celebracións:
 - Magosto
 - Nadal
 - Paz
 - Entroido
 - Letras Galegas
 - English Festival

EDITORIAL

Candeas é o novo nome da nosa revista.

As candeas son as flores dos castiñeiros, no noso colexio hai un fermoso souto.

As candeas son asemade pequenas argolas dunha cadea. Nós formamos parte dunha cadea humana, unha cadea que traballa unida nun proxecto común.

Desexamos que recibades estas candeas, produto do noso esforzo, co mesmo entusiasmo e agarimo que nós puxemos ao facelas.

Non esquecemos que isto non sería posible sen a axuda dos nosos mestres e mestras, a todos eles, GRAZAS.

(Alumn@s 6º)

Debuxo gañador 1º Concurso Pontiñas: María Mariño

Sheila Carbia Tejo 4º

Premios ASPAMITE:
Mario Tejo Vinseiro 2º
Laura Rosende Sáez 5º

EQUIPO DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA

Coordinadora: María Porto

Begoña Ansedes
Inés Baliño
Dina Carril
Dolores Goldar
Constantino Regueira
Helena Villar

Colaboracións:

Dpto. Biblioteca
Dpto. Actividades Extraescolares
Maquetación: Vanessa Arca

A Estrada, xuño 2007

ANIVERSARIOS

Os nenos e nenas de 3 anos celebramos todos xuntos os nosos aniversarios.

Temos un mural na escola cun debuxo que é unha torta con 12 velas e dentro delas metemos as fotos de todos os que cumprimos no mesmo mes.

Tamén anotamos no calendario da escola o día no que cumprimos anos cada un, anque a nosas festas de aniversario facémolas todos xuntos o mesmo día: O DERRADEIRO DÍA DO MES.

Como é a nosa festa?

Temos unha torta (de mentira!). As profes colócanlle as velas (de verdade!), acéndenas e nós: a soprar!. Ah! Pero antes temos que colocarnos ao seu carón os que cumprimos no mesmo mes e soprando así, todos xuntos, somos capaces de apagalas todas, todas... e o desexo cumprírase.

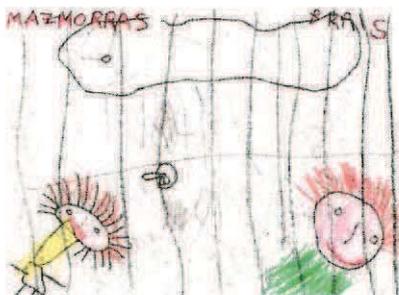
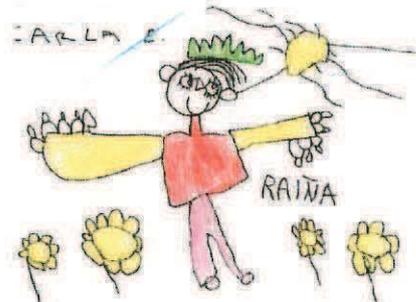
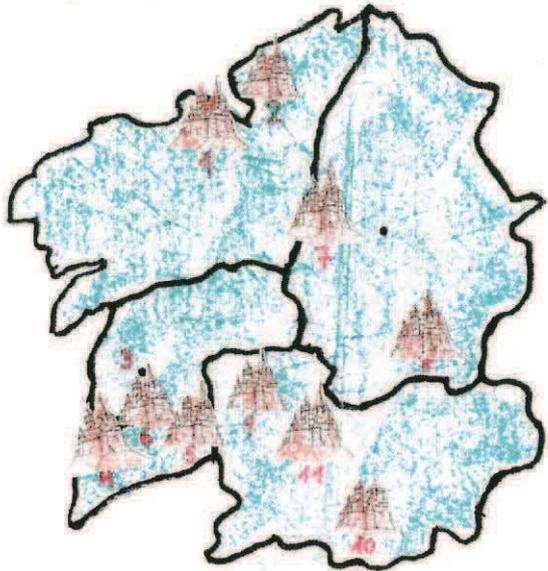
Non comemos chuches nin "golosinadas" desas que tanto nos gustan pero que nos dan dor de barriga e carie nos dentes. Celebrámolo comendo a nosa merenda!

Como somos moi amigos, facémonos regalos, pero non os compramos na tenda, facémolos nós e as profes, e gústanos moito.

O regalo é un libro que contén debuxos feitos por nós e así as nosas familias poderán ver como progresan os nosos debuxos ó longo dos 3 anos que imos estar en Educación Infantil. As portadas fánnolas as profes utilizando as nosas fotos.

PROXECTO:
"OS CASTELOS"
ALUMNOS/AS 4 ANOS "A"

MIGUEL

CABALEIRO

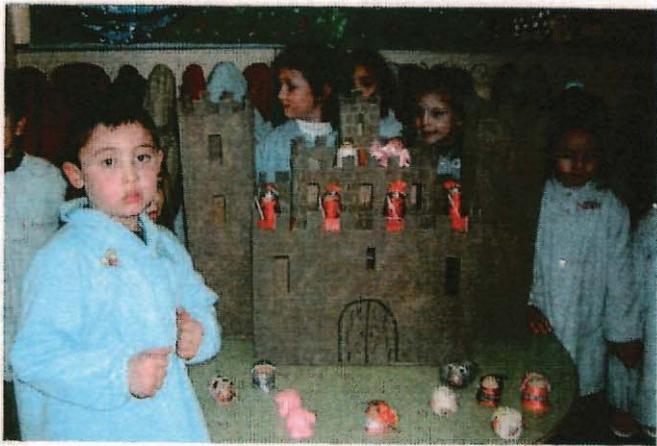

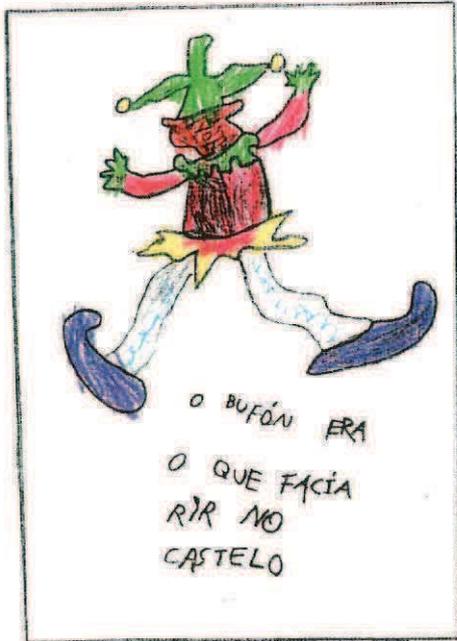
CARLOTA

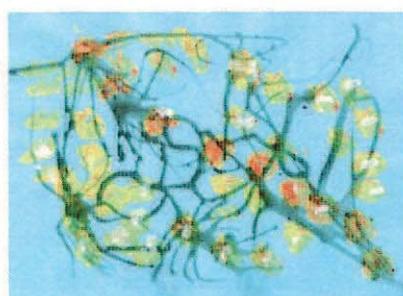
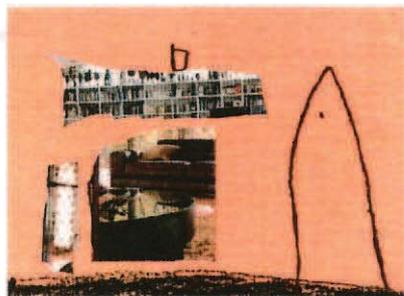
ANDREA

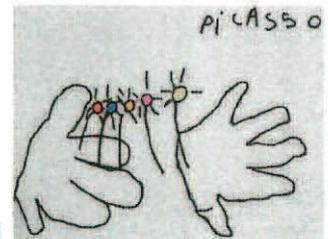
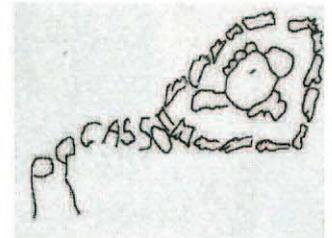
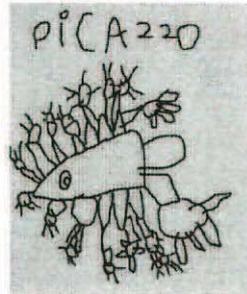
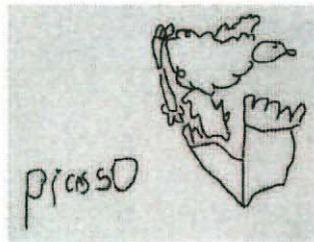
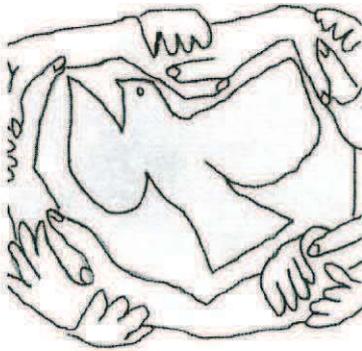
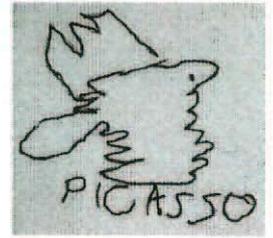
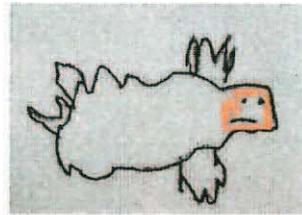
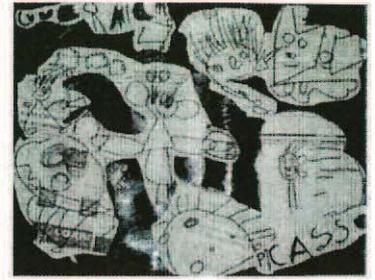
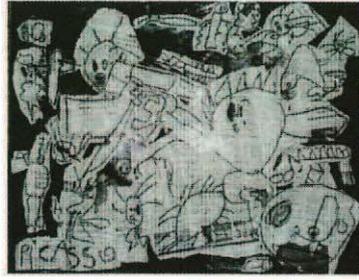

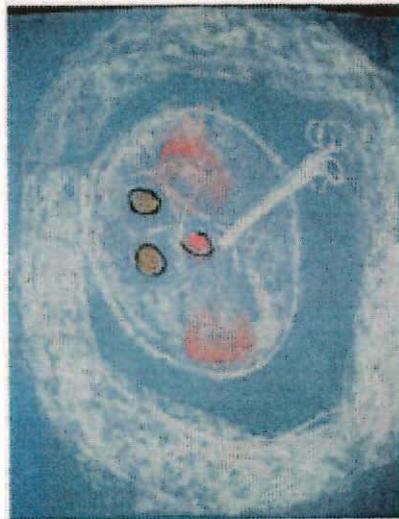

OBRAS VERSIONADAS DOS PINTORES "VINCENT VAN GOGH" E "PICASSO"
REALIZADAS POLOS ALUNNOS/AS DE 4 ANOS "B"

CONTO "O BONECO DE NEVE"
 ILUSTRADO POLOS NENOS/AS DE 4 ANOS "B"

ERA UNHA VEZ...
 UN SOL MOI BORROSO E UN VENTO QUE
 TRAIÁ A MENSAXE DUN OSO.

UNHA MENSAXE DUN OSO POLAR
 QUE TAN SÓ FALA DE NEVAR... E NEVAR...

O VENTO ESPALLA A FRESCA MENSAXE
 QUE AS ROAS E OS MONTES ENCHE DE
 FRIAXE.

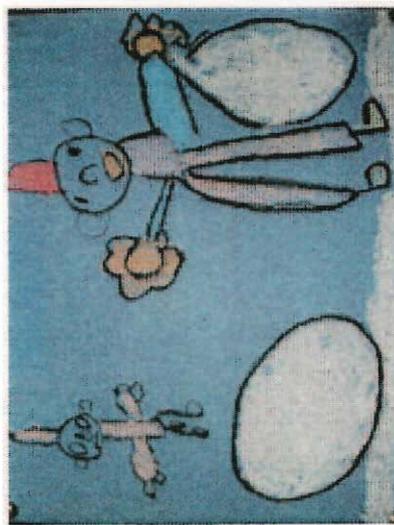
NEVÁ, NEVÁ! FALOPA, FALOPA!
 NA COCIÑA FERVE A SOPA!

BRANCO MANTO NAS ÁRBORES E MONTES
 BRANCO AZUCRE NAS ROAS E NAS PONTES.

A MENA E O NENO, AO VEREN NEVAR,
 SAEN DA CASA LEDOS A XOGAR.

BOLEIRA, BOLEIRA, BOLEIRANDO,
DUAS ENORMES BÓLAS VAN XUNTANDO.

UN NARIZ, DOUS OLLOS,
DUAS ORELLAS, UN CHALECO
UNHA BOCA DE BONECO!

- QUE NARIZUDO! - DI O NENO
- QUE ORELLUDO! - DI A NENA
- QUE BARRIGUDO! - DIN OS DOUS

SAE O SOL COS SEUS RAIOS EN PÚA
E DERRETE O AZUCRE DA RÚA...
O VENTO RESCATA O BONECO AMIGO,
QUE XA E PEQUENINO COMA UN FIGO!

A ONDE O LEVARA TAN SILENCIOSO?
VAN DE VERANEIO Ó PAIS DO OSO.

ILUSTRADORES:

O LIMOEIRO

MENOS DE 5 ANOS

• LIMÓNS

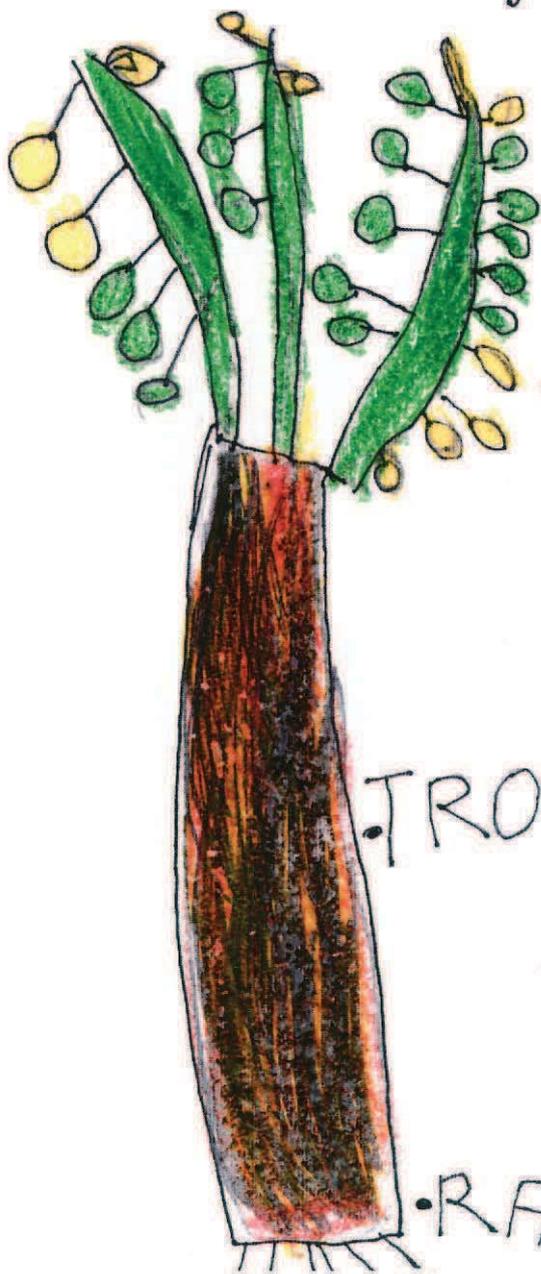
• FLORES

• FOLLAS

• RAMAS

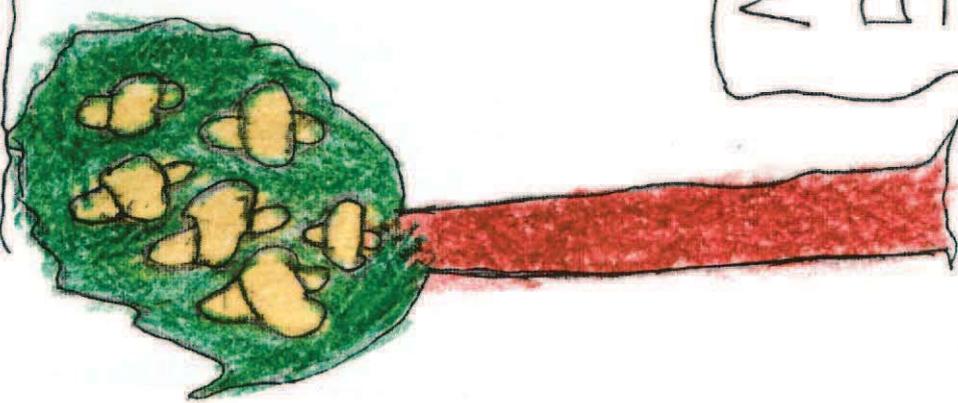
• TRONCO

• RAÍCES

COSAS DO LIMOEIRO

O LIMOEIRO

NEVOS DE 5 ANOS

-TRONCO

- MI DE DE 4 A 5 MEIROS ESPINENTO
- LISO LENOSO
- COR AMARELENTA
- MADEIRA DURA

FOLLAS

- OVALADAS
- DENTADAS
- BRILANTES
- PEREAVES AROMATICAS

- DE COR VERDE INTENSA

- FLORES

- PERFUMADAS, CON 5 PÉTALOS

FRUITOS

- LIMÓN
- FORMA
- TONJA

OVALADA

AMARELA E GROSSA

O PUCHEIRO
DOS
GUSTOS

Gustaríame que
haxa PAZ
no
mundo

Gustaríame que
o AMOR
chege a todos

Gustaríame
que houbera
AMABILIDADE

Gustaríame
que non
haxa
GUERRAS

Gustaríame
que os homes
e as mulleres
fosen
IGUAIS

Gustaríame
que
houbera
IGUALDADE E
SOLIDARIEDADE

Gustaríame
que a xente
fose
FELIZ

Gustaríame
que endexamáis
haza
PRESTIGE

Gustaríame
que todas
fósemos
SOLIDARIOS

Gustaríame
que non
houbera
CONTAMINACIÓN

Gustaríame
que a xente
fóse
LIBRE

Gustaríame
que non
houbera
**ACCIDENTES
DE TRÁFICO**

Gustaríame
que a xente
non pase
FAME

Gustaríame
que todos os nenos
fósen
FELICES

Gustaríame
que todos
os nenos
podían
XOGAR

Gustaríame
que todos os
nenos podían
ir á **ESCOLA**

Gustaríame
que non
houbera
máis
INCENDIOS

Gustaríame
que non
houbera
ENVEXAS

NE
N
O
S

E

NE
N
A
S

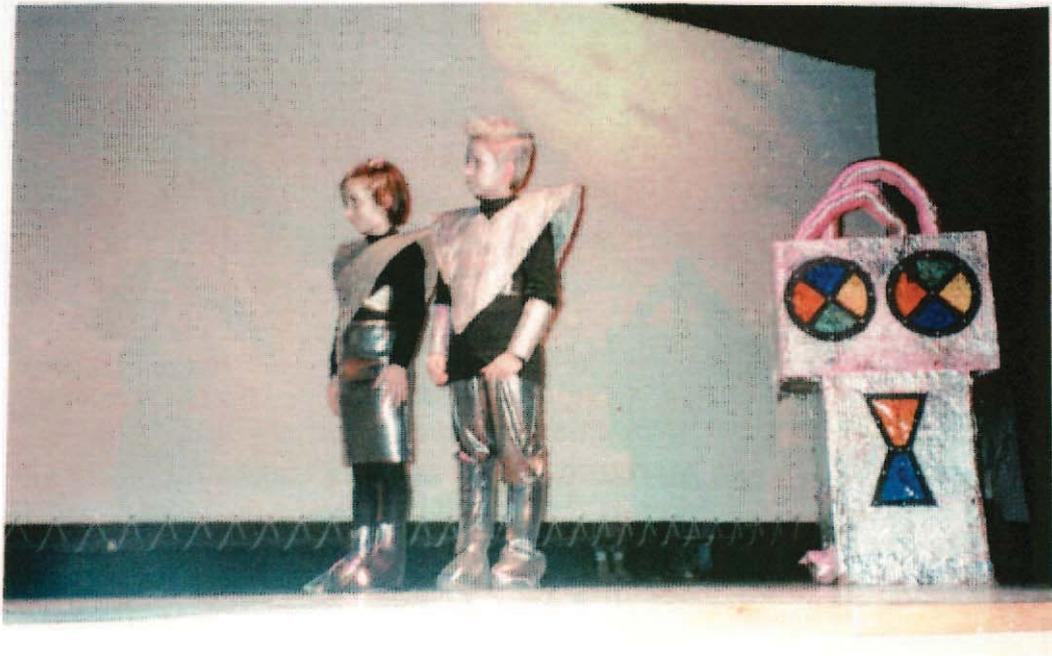

VIAXES
VEN
E
VERÁS

DO
2º
C
L
C
L
O

REPRESENTATION

A SIVA OBRA TEATRALL.

Plantas Medicinaiis

XENCIANA

É unha planta perenne de raíz gorda e carnosa, talos, ocos e rollizos que poden superar un metro de altura. As follas son anchas con 5 a 7 nervios moi visibles. As flores dispóñense formando un ramillete de 5 grupos de flores. Medra en lugares húmidos. Coas raíces unha vez fermentadas pódese fabricar un licor amargo. Entre as propiedades medicinais destacan: é antiséptica, febrífaga, pero sobre todo é un excelente tónico estomacal.

ALLO

É unha planta perenne de bulbo composta por dentes. O allo é o condimento por excelencia, pero tamén é moi valioso como planta medicinal. Úsase como antiparasitario intestinal. Ten efectos beneficiosos sobre o sistema cardiovascular. Reduce os niveis de colesterol. O seu uso regular reduce o risco de padecer cancro de esófago, de estómago e do colon.

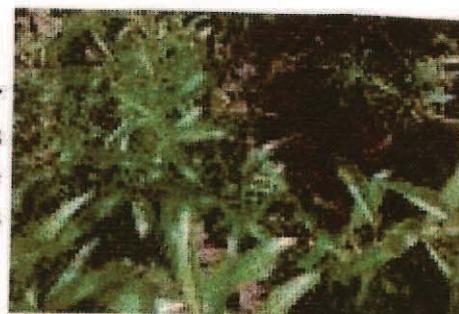

ROMEU

O romeo é un arbusto pequeno, leñoso e perennifolio. É unha das plantas aromáticas máis estendidas. As súas follas son estreitas e longas de cor verde. As flores son pequenas de cor azul. Ten moitas propiedades: diurético e dixestivo, antirreumático, antiinflamatorio, cicatrizante, antiséptico etc.

Herba Luísa:

Verbena olorosa. din que foio costume de recoller esta planta ás doce de San Xoán (As mozas casadeiras) a que fixo que o nome de verbena se estendese a todas as celebracións. Ten propiedades dixestivas.

Croque ou Estalote:

Estralote, estalote... Toda a planta é moi tóxica. Ten propiedades cardiotónicas pero o manexo é perigoso. Onde medran os croques pénsase que é o lugar onde bailan meigas as noites de lúa chea. Tamén pendúranse nas portas das casas para espantalas.

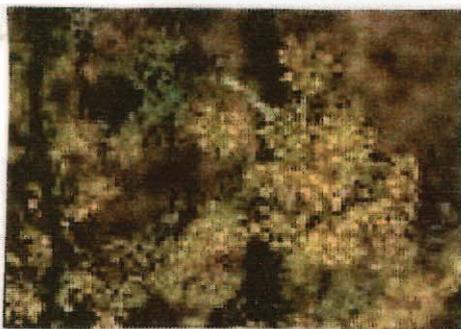
CAMELIA SINENSIS

Tamen chamada planta do té. É un arbusto ou árbore pequena perenne. As súas follas son de catro a quince cm de lonxitude e de 2 a 5 cm de ancho. As flores son de cor branca ou amarela. As follas conteñen ao redor dun 4% de cafeína. Desta especie elaborase o té verde e o té negro. As follas son usadas para tratar o asma, anxiña de peito e enfermidades vasculares.

MALVA

As propiedades desta planta son ensalzadas con moitos ditos populares: “cun horto e unha malva hai menciñas para un fogar”, “cun pozo e un malvar boticario dun lugar”. Para usos medicinais recóllense as follas e as flores cando a planta se encontra en plena floración e sécanse nun lugar aireado á sombra. Alivia a tose, queimaduras, picaduras de insectos e tamén se emprega como laxante lixeiro e como cicatrizante.

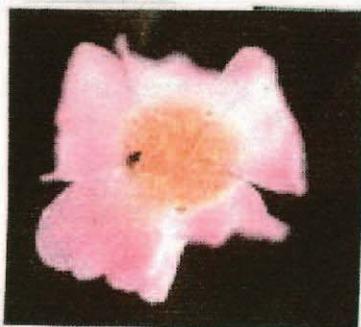

Fiúncho:

Tamén chamado fiollo, fionllo...protexe do mal de ollo. Un saquiño con sementes axuda a conservar a saúde. Para manter lonxe as carrachas hai que levar unha ramiña no zapato esquerdo, ten propiedades diuréticas e dixestivas. Úsase para lavar os ollos e axuda á secreción do leite.

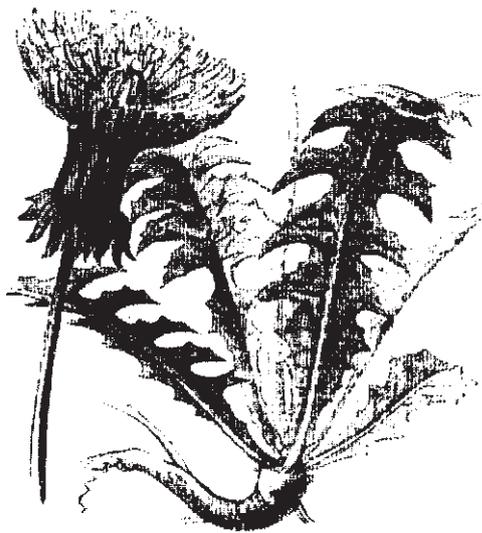
Herba de San Xoán:

Tamén chamada pericón, abeluria, espantademos...a crenza popular era que ó queimala na casa, espantaba aos demos. “A herba de San Xoán limpa a cara de grans”. É cicatrizante, antiséptica, astrinxente, diurética e antidepressiva.

Rosa Canina:

Tamén chamada roseira, silva macho, rosal bravo, rosal do demo... ademais do arrecendo ten propiedades tónicas e astrinxentes para a pel.

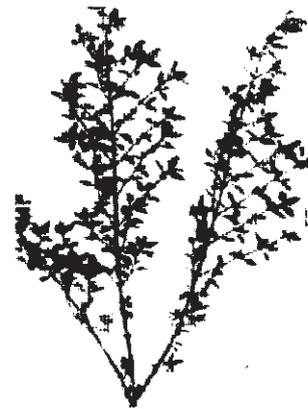

TOMIÑO

É unha planta de talo leñoso moi ramificado de 30cm de altura con moitas follas afiadas e pequenas. A flor é branca e rosada. Espera a florecer na primavera. Úsase para darlle sabor ás carnes sopas e guisos. Como planta medicinal úsase en afeccións respiratorias: Catarro, gripe, farinxite, tose, asma, bronquite e tamén en afeccións dixestivas.

DENTE DE LEÓN

É unha planta perenne moi variable de ata 40cm de altura. Talos que soportan as flores sen follas. Constitúe un laxante suave. Problemas de visión: polo seu contido de helemina e en vitamina A estimula a captación de luz, sendo interesante na cegueira nocturna.

O Loureiro:

O loureiro é unha árbore que pode alcanzar os 6 m de alto. As flores son pequenas de cor amarelo verdoso, atópanse en grupos de cinco. Os seus froitos son pequenos, de sabor amargo, redondos e conteñen unhas semillas carnosas e un olor agradable. Medra en terreos húmidos e sombreados. Úsanse as semillas e as follas. Ten as seguintes propiedades: Antisépticos, expectorantes, espasmolíticos, dixestivos. Tamén se usa para eliminar gases, a vez que reduce a súa formación.

ALOE VERA

É unha planta perenne con follas carnosas dispostas en roseta. Alcanza ata 50cm de longo e 7 de grosor. Florece na primavera e no verán. Prové das zonas áridas de África onde pode sobrevivir ata dous anos sen auga. Hoxe en día coñécense 200 variedades. Do aloe extráese unha substancia moi apreciada e usada en medicina chamada acíbar. Tamén se usa en produtos cosméticos. O acíbar ten propiedades antisépticas, bactericidas, antiinflamatorias, hidratantes e rexenerantes

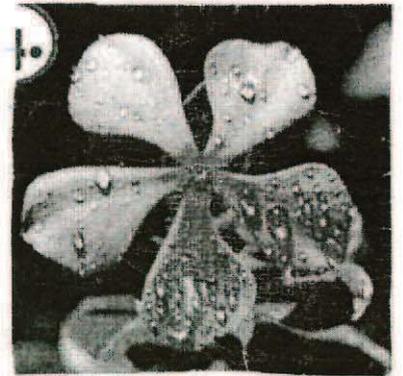

ESPLIEGO OU LAVANDA

é un arbusto de folla perenne e que florece no verán. Cultívase polas súas follas que arrecenden moi ben. Emprégase na fabricación de perfumes e outros produtos. Vive en lugares secos e soleados, actúa como calmante e tónico nervioso.

DONCELA DE MADAGASCAR

Ten os pétalos rosas, non azuis como a que coñecemos aquí que non é medicinal. Vive en zonas húmidas porque precisa moita auga para sobrevivir. Uns científicos descubriron por casualidade que a planta contiña dúas substancias vitais para combater o cancro.

EUCALIPTO

É árbore de folla perenne que alcanza uns sesenta metros de altura. As follas adultas son lanceoladas. Os froitos están nunha cápsula leñosa. É unha planta que cura as enfermidades respiratorias: catarro, gripe, asma, bronquite, farinxite etc. Tamén se usa para baixar o azucre no sangue. Desinfectante etc.

MACELA

É unha planta herbácea anual de talos débiles e follas abundantes, partidas en segmentos liñais agrupados de tres en tres con flores olorosas.

A planta despide un olor aromático e as flores teñen un sabor doce e aromático. Florece a partires de abril. A planta no seu conxunto ten unha gran cantidade de vitamina C. Coas propiedades tónicas, aperitivas e dixestivas. Posúe ademais propiedades antiespasmódicas e sedantes.

Alumnos/as 5º A e 5º B

De e aprende sobre animais

Federico De la Peña é un home que estuda os animais. Traballa na Deputación de Pontevedra e venunos explican aos rapaces de quinto e sexto de primaria que algúns animais cos que convivimos poden ser moi perigosos e outros que teñen mala fama poden ser verdadeiros amos de pan.

Dixonos que, por exemplo... A mosca, ten moitas bacterias no seu corpo, sobre todo nas patas, debido a pousarse nos excrementos de outros animais. Que o mosquito, ou mosquita, cando nos pica, chupamos o sangue e se temos algún problema de saúde pode causarnos graves danos. Tamén nos dixo que cando te picaba unha abella ou unha averspa, se eres alérxico baite rápido ao médico.

Sabían que cando unha abella nos pica morre? Pois si, porque ten o agullón en forma de serra e non o dá sacado debido a esa pel que é moi grossa para sacalo, rompe parte do intestino e more desangrado. Tamén nos dixo que se te pica unha medusa que vaian ao médico, que curiñes na picadura ou que lle betes auga salgada sen tocar a picadura coa man. E se te pica unha faneca brava que metas a picadura en auga quente ou vaian ao posto da cruz vermella. Tamén falou de ulebras e ulebras, de arañas e de un lagarto que se o pío enriba da area fai un maragato que para quen o saiba representar é o número da lotería.

Este curso os nenos de 1º A e 1º B
fixemos diversas actividades sobre a
mimosa, unha árbore da col
aprendemos moitas cousas novas.
Aqui vairos un contino dos moitos
que fixemos:

A MIMOSA E O CARACOL

A mimosa escribiulle ó seu amigo
o caracol: "Querido caracol:
Esta noite temos festa ás 10 xunto ó río.
Contesta o caracol: ¿A que hora rematará?
pois teño que estar na casa antes que saia
o sol.

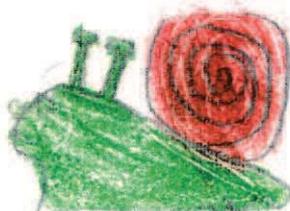
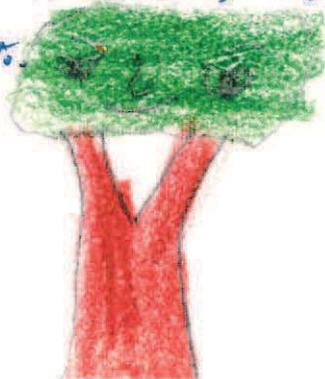
Mimosa: Rematará a medía noite
cando a lúa esteachea.

caracol: acudirei cos meus amigos.

A mimosa púso o seu vestido verde
con flores amarelas.

o caracol púso o seu mellor traxe con
gravata a xojo.

Foi unha noite fermosa onde non faltaron
os gailos coa súa música, e as estrelas
alumeaban o ceo.

AUTOR:

Damián Lemper

Poemiñas

"No fondo do mar"

No fondo do mar
hai cinco nenas
bailando ao son
das baleas.
Collidos da man
rodando e rodando
comas irmás
van nadando.

Andy

"O cuco da habitación."

Na ventá da habitación
teño un cuco (que ilusión!
Canta e canta paxariño
por os ovos no teu niño.
Que gusto, que emoción
que alegría, meu corazón.

Lorena

"Na lúa chea"

Na lúa chea
asustado entre
cortina e cortina
oía un chillido
e cada vez que gritaba
eu máis me asustaba.

UXÍA

"A estrela brillante."

Unha estrela brillaba moito
esa é a estrela que eu quería
nada máis que unha estrela
que de noite brilla.

Tan brillante, tan bonita
esa estrela que eu quería
nos meus ollos de nena
ela sempre relaxa.

14ª del Carmes

"O vento máxico"

Cando estou na habitación, algo sinto
un vento que na mente
É algo bo, é algo raro
é imposible que sexa malo.
UXÍA

"Os animais"

A ra bailaba,
o paxaro cantaba,
o grilo tocaba
e a cadela miraba.

Daniela

"As gaviotas"

As gaviotas no mar
Felices están
Xogando cos peixes
E bicando ao mar.

Daniela

2º Cido

SARACALÍ

Saracalí é unha rapaza somalí. Ten doce anos e vive cos seus pais e cos seus irmás nunha aldea moi pobre. Saracalí é unha nena moi lista e feliz a pesar do que lle aconteceu.

A Saracalí gústalle moito ir á escola e aprender. A súa mestra chámase Ilda, é española e moi boa.

Saracalí é unha rapaza moi especial, pois hai uns meses perdeu unha perna por unha bomba que quedou esquecida despois da guerra. Pasouno moi mal, pero grazas a Ilda, a súa mestra, vai poder conseguir unha perna nova, pois vaina traer a España para que a poidan ver os médicos.

Saracalí só pensa na viaxe que vai facer e preguntalle a Ilda todos os días:

-Mestra, ¿cando vou poder ir a España?

Ilda sempre lle di que teña paciencia que logo vai chegar o día. Mentras Saracalí pasa o tempo vendo xogar aos nenos e lendo. O seu mellor amigo chámase Bento e axúdaa a camiñar.

Bento está sempre pendente dela e vaina botar de menos cando vaia a España. Sempre lle di que lle gustaría acompañala para que non se sinta soa nun país estraño e Saracalí dille:

-Bento, sabes que non vou estar soa, a mestra vai estar sempre comigo.

Os pais de Saracalí están moi contentos porque logo vai chegar o día en que a súa filla poida camiñar de novo.

Un día que estaban na escola, chegou un mensaxeiro e deulle unha nota á mestra. Ilda abreu a carta e leuna, viña de España, por fin chegara o día. Cando llo contou a Saracalí, ela non o podía crer, dentro de dous días viaxaría a España.

Chegou o día, estaba nerviosa, pero todo saíu ben. Foron ata a cidade onde colleron un avión e despois de moitas horas de viaxe chegaron a España. Saracalí nunca vira tantos coches, casas e tantas cousas fermosas e

comezou a chorar. Sentíase coma nun soño, coma nun deses contos que tantas veces tiña lido.

Despois de chegar á casa dos pais de Ilda, descansaron. Ao día seguinte foron ao hospital, Saracalí estaba moi nerviosa, o médico que a mirou díxolle que todo ía saír moi ben. Tiña que pasar un tempo en España para poder adaptarlle a nova perna.

Pasaron tres meses ata que lle puxeron a nova perna. Saracalí ao principio sentíase rara coa súa nova perna, pero logo se acostumou. Comezou a camiñar e a moverse ela soa.

Cando chegou o día de voltar ao seu país, sentiu pena e alegría ao mesmo tempo. Despois de tres meses voltaría a ver a súa familia e ao seu amigo Bento. De camiño a súa casa decidiu o que quería ser de maior. Ía ser médico para poder axudar aos nenos que, coma ela e por culpa da xente maior estaban sen pernas ou sen brazos.

Pasaron os anos e Saracalí converteuse nunha das mellores médicas, a pesar de ser minusválida. Axudou a moitos nenos e nenas a saír adiante e a mellorar a súa calidade de vida.

FIN

Carla Pena Carbón

Sobre as desigualdades

Quero Soñar Un Día

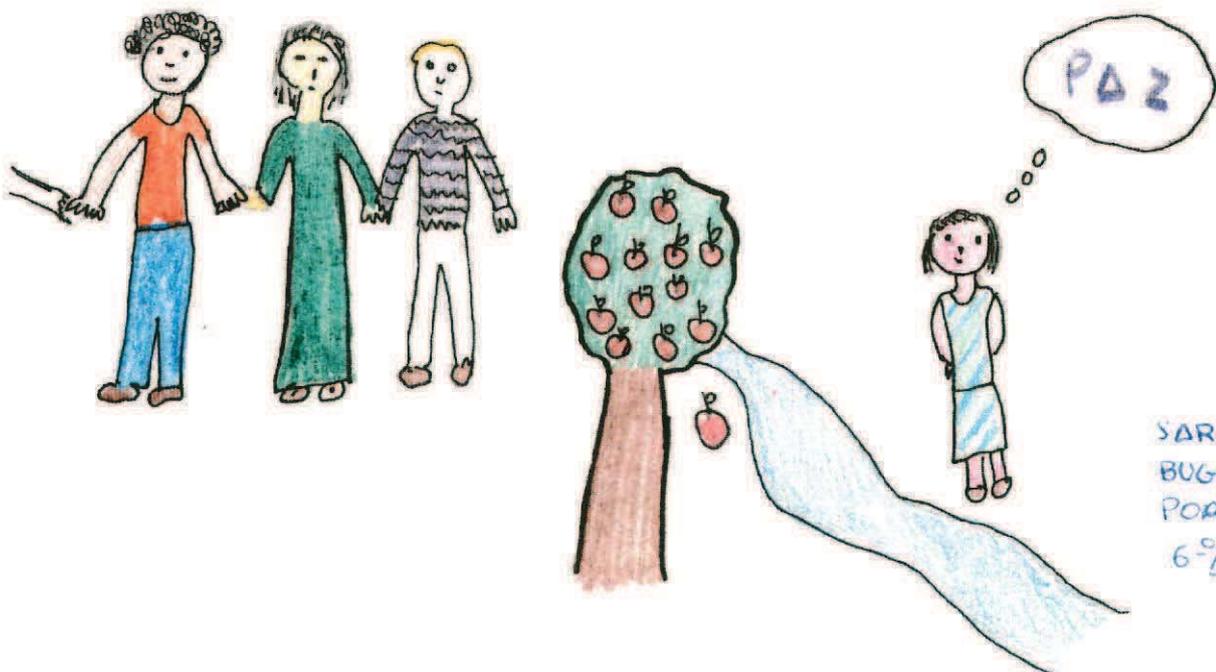
Quero soñar que un día
o mundo poderáz cambiar.
Homens de todas razas
as súas mans unirán.

Quero soñar que un día
a fame non existirá.
Os froitos da terra
a todos chegarán.

Quero soñar que un día
a guerra acabará.
Os pobres da terra
en paz progresarán.

Quero soñar que un día
os ríos, o aire, o mar,
limpos, darán ao home
o gozo de soñar.

Martin Luther King

SARA
BUGADA
PORTO
6ºA

SOBRE RITOS, COSTUMES E CERIMONIAS NA NOITE DE SAN XOÁN

A noite de san Xoán (23-24 xuño) é a noite "máxica", a noite das fogueiras ou cacharelas, a noite da auga, das flores, das herbas, dos espíritos, a noite dos trasnos...

Segundo os nosos informantes (avós/pais), o día 23 era un día de moitos trafegos. Dende a mañanciña empezaban os preparativos, normalmente os rapaces ían á leña, carrexaban toros vellos, pólas, toxos, cañotas de coles incluso algúns mobles en mal estado. Tiñan que preparar a fogueira máis grande, a máis alta. Debía verse desde as outras parroquias. Había que presumir, deixarse ver...

No cume poñíase un boneco de trapos vellos ou palla. Acendíase á noite e cando xa ía esmorecendo, saltábase ao berro de: "Avánzate lume de san Xoán que non me morda cadela nin can". Nalgúns lugares dicíase "Acháncate".

Os máis ousados saltábana cando as lapas eran altas, ás veces, incluso dous á vez cun risco evidente.

O número de saltos debía ser impar.

O avó de Sara cóntanos que en Tabeirós, ás beiras da fogueira, facían uns foxos que recheaban con auga e tapaban con paus pequenos e herba para que, ao saltaren, tamén se mollasen.

Paco da Penela (Cereixo) conta que se queimaban dentro duns caldeiros vellos, piñas e resina para ambientar a noite con "faroliños".

As rapazas, pola contra, eran as encargadas de ir buscar flores e herbas que, maceradas, ao orballo da noite, servían como auga purificadora á mañá seguinte: "As herbas de san Xoán limpan a cara de grans"

Acostumaban botar nunha bañeira grande un feixe de:

Malva: cura a tose, as queimaduras e as picaduras das abellas.

Romeu: de madeira olorosa, dá xuventude e é boa para o crecemento do cabelo.

Sabugueiro: os seus froitos (uvas de bruxa) son sudoríficos.

Croques: din que onde nacen os croques, bailan as bruxas os días de lúa chea.

Rosas olorosas, fento macho, fiúncho, herba luísa... As portas e as ventás selábanse cos san Xoáns para escorrentar ás meigas.

SOBRE RITOS, COSTUMES E CERIMONIAS NA NOITE DE SAN XOÁN

Unha cerimonia singular consiste en pór a clara dun ovo ao relente da noite nun prato con auga. Á mañanciña aparece unha figura, hai que interpretala e ver o futuro ao seu través.

En Guimarei, nalgunhas casas, as mozas poñían debaixo da almofada tres fabas (vermella, branca e negra) que simbolizaban amor, casamento e morte. Había que meter a man e quitar unha. A sorte dependía da súa cor...

Outro capítulo aparte merecen "as cancelas". Trasnadas que, co paso do tempo, foron perdendo forza. Consistía en carrexar e cambiar de lugar cancelas, apeiros de labranza, carros e incluso algún que outro animal. Á mañá seguinte podían aparecer no adro da igrexa, no campo da festa, no camiño principal ou noutra casa.

Cóntanos o pai de Román que, un ano, tapáronlle a porta da entrada da taberna con bloques. Cando se ergueu, tivo que tirar "a nova parede" a martelazos.

Na actualidade parte deses costumes foron desaparecendo. Nalgunhas parroquias faise o lumeiro, ásanse sardiñas e churrasco e a "festa das meigas" convértese nunha festa gastronómica.

O avó de Noelia aportounos cifras e datos sobre o lumeiro de Figueiroa. O último ano que se celebrou, asáronse 450 k de sardiñas e consumíronse 240 k de pan de millo.

(Alumnado 6º)

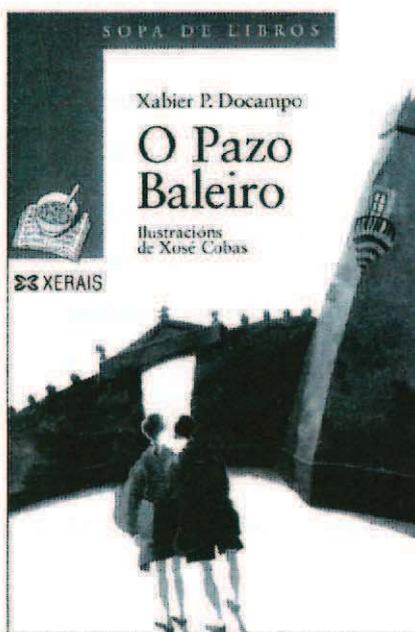
RECOMENDAMOS

O PAZO BALEIRO

Xavier P. Docampo. Ed. Xerais

A Nicolás non lle gusta a escola. Seus pais non lle prestan demasiada atención. O seu tío Delio, reloxeiro de profesión, vive nun vagón de tren. Un día aparece algo nun reloxo antigo. Nicolás e os seus amigos comezan a desentrañar o misterio... Ata aí podemos contar.

Recomendámolo porque nel hai intriga, amizade, medo, amor...

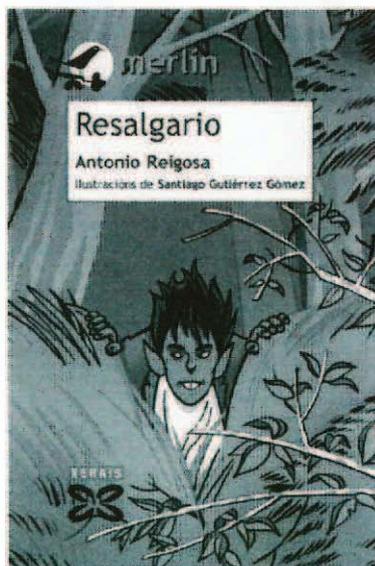

RESALGARIO

Antonio Reigosa. Ed. Xerais

Resalgario é o fillo do Demo Maior. O día de san Bartolomeu ocrreselle subir ao carro de seu pai. Cando o Demo se decata, castígo a peregrinar durante un ano ao san Croques, a Compostela. Polo camiño vive situacións estrañas que terá que ir resolvendo con mellor ou peor fortuna.

Gustounos porque sempre está metido en líos e ás veces non acerta en como saír deles.

(6º)

FINA CASALDERREI

Chegou Fina ao noso centro relatándonos a súa nenez:

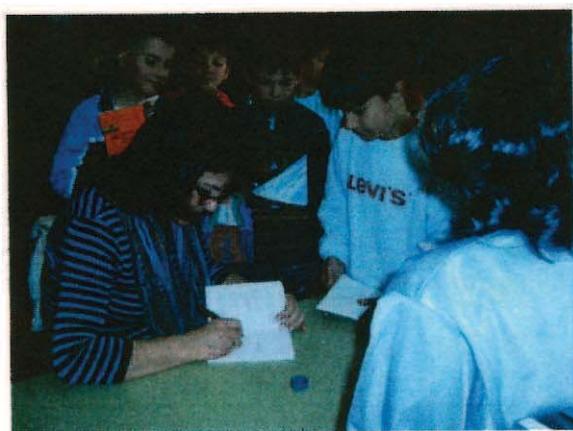
Naceu nunha biblioteca tan ategada de libros que, cando ía coller unha cunca, caíanlle sobre da cabeza. Aos dous anos xa lía de corrido e escribía (líalle todos os día o xornal ao seu avó) ERA UN FENÓMENO DA NATUREZA! Aos 11 xa publicara os seus primeiros libros... Así, deste xeito, xogando coa ironía, comezou a súa conversa.

En realidade a súa infancia foi semellante a de moitos nenos da súa xeneración: poucos libros ou ningún, algún que outro xogo e moitas e moitas conversas cos seus. Desas conversas naceu un dos seus libros máis recoñecidos: *O estanque dos parrulos pobres*.

Quizais o gusto pola escrita lle veña das cartas redactadas a unha súa veciña analfabeta, aí é onde Fina principia a fabular, a xogar coas palabras, a cambiar textos e ver resultados.

Contounos que, ás veces, a realidade é a que a pon en funcionamento e algunhas das súas experiencias, pásaa o papel e hoxe forman parte das súas historias.

Na actualidade é unha escritora de recoñecido prestixio, con moitos libros publicados. Nós lemos algúns deles: *As de mosca para Anxo*, *O estanque dos parrulos pobres*, *O misterio dos fillos de Lúa*, *Chamizo*, *Dúas bágoas por Máquina*...

(6º)

FERNANDO GONZÁLEZ GRAÑA

(O diario de Daniel)

O venres 25 de maio veunos visitar Fernando González Graña, autor do Diario de Daniel. Tiñamos moitas ganas de coñecelo porque lemos o seu libro e gustounos moito.

Preguntámoslle pola historia, polos personaxes, por Daniel...

Contounos que algúns saíran da súa imaxinación e outros eran persoas moi cercanas a el: o can, Karpin, era unha mascota da súa filla Alba, a mestra dona Conchi, é unha profe real, o carteiro Xosé Luís exerce o mesmo oficio en Cuntis, as Campaiñas, é un lugar a onde Fernando, de neno, ía cos seus amigos, a broma dos Santos Inocentes ao señor Amancio, tamén foi real.

Díxonos que Daniel era un neno moi reflexivo e maduro para a súa idade e pensaba un pouco nos demais e non só nas cousas amables e bonitas da vida.

Tamén nos falou de Romualdo (o neno xitano), explicounos a “manía” que teñen os maiores de recordarnos que todos somos iguais – nós xa o sabemos-, o único que conseguen con esa teima é marcar diferenzas.

Aclarounos que a morte de Ramiro aparece no diario para concienciarnos sobre a vida, pódese perder nun instante, debemos protexernos e tomar precaucións.

Preguntounos polo comezo da lectura – é o libro o que fala e tamén é o libro quen se “mete”co lector para “picalo” e que o siga lendo.

“Picounos” para que seguirmos lendo e disfrutando cos libros. Nós tamén disfrutamos moito del. Asinounos, sacamos fotos e pasamos un momento moi agradable.

Grazas, Fernando.

(5º)

A NOSA BIBLIOTECA

Durante este curso dende a biblioteca potenciamos múltiples actividades que implicaron a todo o noso centro. Aí vai unha pequena lembranza:

- ◆ Elección da bibliomascota

Autor: IVÁN SÁNCHEZ AGRA

CAROLA

Ideou o nome : NEREA SÁNCHEZ CARBÓN

- ◆ Proxecto as nosas árbores

A entrada encheuse de traballos plásticos feitos polos distintos grupos.

Os grupos traballaron e investigaron sobre as súas árbores: sementaron, debuxaron, asistiron a charlas etc. Finalmente fixeron exposicións orais para os seus compañeiros.

Para rematar, cada grupo creou un conto no que a protagonista era a súa árbore

◆ **Mes do libro : “Case 300 razóns para ler”**

De esta árbore chea de ideas para ler Normalización escolleu o lema para a camiseta que se regalou o día das Letras Galegas

“Eu leo porque vivo”

◆ **A maleta viaxeira. Carola visitou todos os fogares dos nenos e nenas de 3 e 4 anos**

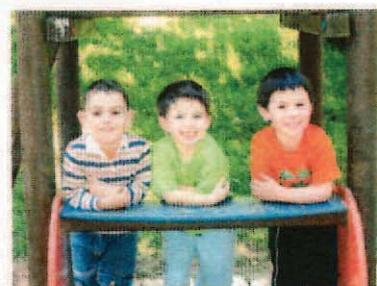

Equipo de biblioteca

SAÍDA DE EDUCACIÓN INFANTIL Á PRAIA FLUVIAL "RÍO LIÑARES"

Reprodución dunha conversa mantida polos nenos e nenas de Educación Infantil onde nos contan a súa experiencia:

Subimos no autobús!
No autobús había unha tele!, pero estaba estropeada.
Non!, estaba apagada.
Tiña asentos grandes.
E moito barullo!
Tiña unhas "cousas" para poñer as mans, de subir e baixar.
Había un cadrado para poñer os dedos.
Con portas e ventás.
E cortinas.
Había pancas.
E unha cousa que se abría para meter o lixo.
Tiña tamén unha radio.
Había unha "carroza" ao lado das cortinas.
Tiña un volante,
E rodas.
Baixamos polas escaleiras do autobús.
Fomos ver como era o río!
Tiña area branca!
O río era azul!
Con plantas...
Vimos ras,
Había unha ra montada nunha póla.
Vimos peixes negros pequenos!
Había cabanas feitas con follas.
Había pedras...
E flores.
Vimos árbores; carballos, nogueiras...
A auga era fría,
Auga que se movía..., con ondas.
Había herba,
E facía ruído!
Había unha ponte!
E terra no fondo.
Había un señor limpando e cortando herba.
Había sons de paxaros, ras, aves...
Cando paseabamos vimos "cousas" para facer a comida,
Son parrillas!
Vimos un cogumelo
Logo merendamos nuns bancos e mesas de pedra
Diciamos cousas raras e riamos coma patos!
Eu dicía, non quero comer máis!, e de seguida voltaba a comer.
Eu perdín a botella de auga.
Despois da merenda, xogamos
Había randeiras nas que tiñamos que agarrarnos, e ían dun lado para o outro.
Xogamos á pelota!
Xogamos con todas as cousas!
Había árbores nos que se metían os nenos
Había un tobogán con dúas escaleiras
E un cabalo que ía para atrás e para adiante!
Xogamos na area
Fixemos castelos para meter as formigas!
Hora de marchar
Collemos as mochilas, fixemos pis e fómonos.
Regresamos no autobús.
Eu quedei durmida!

-A EXCURSIÓN DE PRIMEIRO
Fixemos unha bonita excursión ao
Grove acompañados das nosas profes.
Alí visitamos o acuario. O que
máis nos chamou a atención foi ver
como vivían o tiburón, a tartaruga,
o polbo... Despois de alí subimos
ao monte Xiradella onde nos contaron
 cousas dos animais e das plantas.
Vimos mediante uns prismáticos e
telescopio os patos da lagoa e as
suas oúas. Pero o que máis
nos impactou do día foi descubrir
o esqueleto dunha balea que morrera
ao confundir con lixa de calamar
os plásticos que algunha sente descoidada
tira no mar.

SAIDA

DO 1.º CICLO 2º NIVEL

◊ Fomos ao zoo da Madroa

◊ Comemos no MacDonalDs

◊ Estivemos no VERBUM

"UNHA EXCURSIÓN INESQUECIBLE"

Somos nenos e nenas de 2º ciclo do colexio de Figueira.

O pasado día 15 de maio, fomos de excursión. Sabedes a que sitios? Primeiro saímos de A Estrada e chegamos ata o monte da Curota, subimos ao cumo. Dende alí víanse unhas vistas preciosas. Logo fomos ao faro de Corrubedo onde había unhas flores de namorar. Algúns nenos e nenas colleron moitas desas. Sabíades un segredo?

A ue se lle metedes esa flor no peto ao voso namorado sen que se entere, pode ser que se namore de vós pero tamén pode ser que este feitizo non funcione. Despois de ir ao faro, fomos ao pobo de Currubedo onde había unha

praia pequeniña e alí picamos algo. Visitamos as Dunas paseamos por unha pasarela de madeira pois as Dunas está prohibido pisalas, porque están protexidas.

Despois fomos ao Dolmen de Axeitos, un monumento megalítico funerario construído con pedras e que data de 4.000 anos a.C. ou sexa que ten 6.000 anos. Adegámonos des despois ata o Castro de Baroña, ¡ quedámonos todos abraçados! É impresionante!, pensar o que alí traballaron, e sen recursos esas persoas da idade prerrománica para facer as súas casas dende onde outeaban aos seus inimigos.

Por último fomos a unha praia moi bonita e acolledora onde mercamos xeados e o pasamos... "guai".

2º ciclo

MONTE DA CUROTA

FARO

DUNAS DE CORRUBEDO

DOLMEN

CASTRO BARON 4

PRAIA

EXCURSIÓN A SANTIAGO

O día 16 de maio de 2007 fun de excursión a Santiago de Compostela xunto cos meus compañeiros de 5º B, 5º A e as profesoras Loli, Dina e Helena.

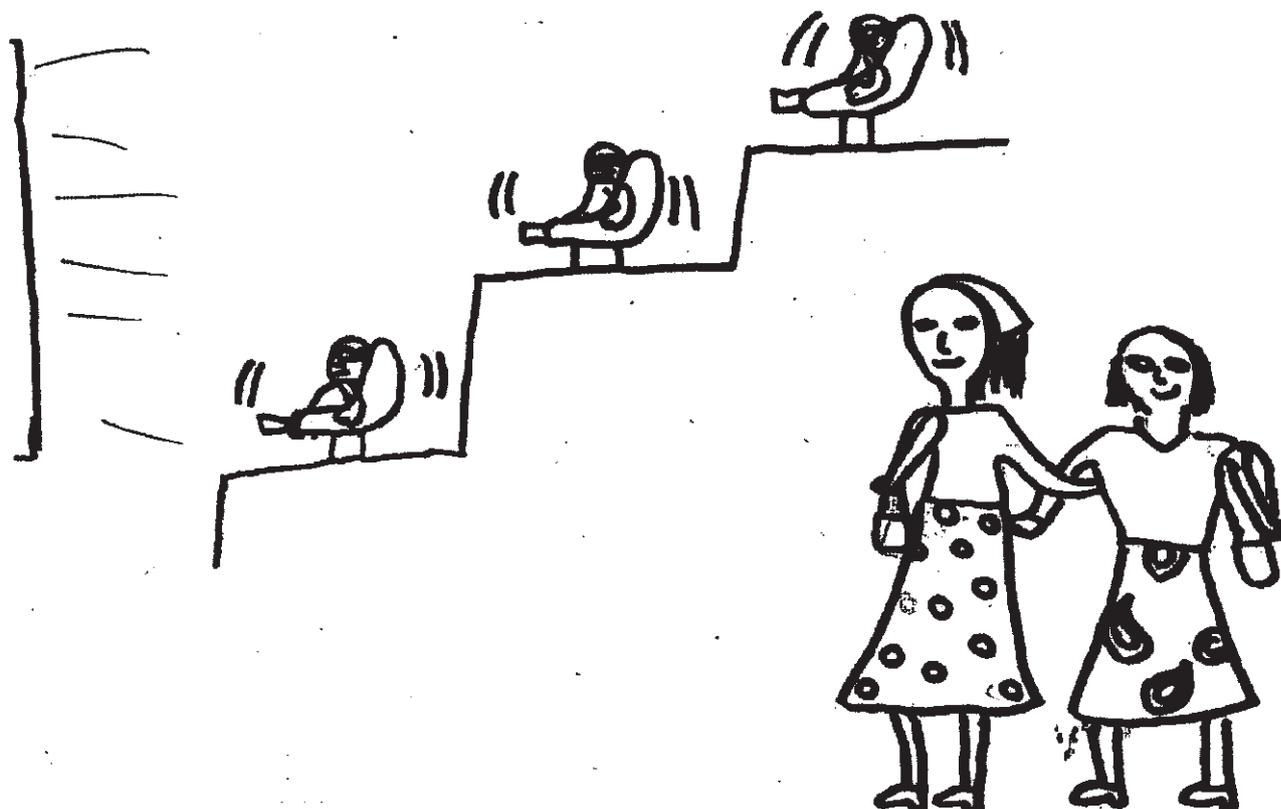
A primeira visita que fixemos foi á Escola Galega de consumo, xogamos a comprar produtos e ensináronnos como comprar videoxogos.

A seguinte visita foi a Galicia Dixital. Cando entramos déronnos unhas gafas de cartón para ver imaxes como: tiburóns, todo Santiago, plantas etc. Finalmente fomos nunha montaña rusa en 3D. Penso que o que máis me gustou en Galicia Dixital foron as imaxes.

Ó saír de Galicia Dixital fomos andando polas rúas antigas de Santiago ata o parque para comer. Aquí vimos ás dúas en punto e quitamos fotos con elas, despois comemos pero con moita présa porque tiñamos ganas de xogar. Pasamos tempo xogando nos columpios ata que fomos comprar un xeadado e eu comín dous.

Cando chegou o autobús subimos e déronnos caramelos de Galicia Dixital. Eu no camiño de volta para casa fun falando coas miñas amigas.

Ó chegar ó colexio estaban nosos país para recollernos e marchar para casa.

Alumnas 5º

EXCURSIÓN A SANTIAGO (5º)

MADRID 2007: DIARIO DA NOSA VIAXE

LUNS 14 DE MAIO

Pola mañá erguémonos moi cedo. Non houbo que chamamos, creo que xa non durmimos. O autobús esperábanos no colexio. Saímos un pouco retrasados, Fani quedouse durmida...

Primeira parada técnica na Gudiña (o condutor está obrigado a descansar), xogamos ao fútbolín, estiramos as pernas e comezamos a gastar... Un pouco máis adiante, desvíamonos da ruta e fomos ao lago de Sanabria, a praia madrileño-leonesa, facía frío, o lago era enorme. Quitamos fotos e case caímos á auga.

Continuamos camiño ata unha área de servizo. Alí comemos e xogamos un pouco.

Ás 17.45 chegamos ao Santiago Bernabeu, algúns quedaron sen respiración. Subimos nun ascensor panorámico ata a última planta. O campo era inmenso! Unha azafata explicounos a historia do club, vimos centos de copas (algunhas eran réplicas), botas, camisetas, escudos, xogadores (en fotos). Ensináronnos o vestiario do equipo visitante: lavabos e inodoros de aceiro, saunas, duchas de hidromasaxe, o mesmo cós do Estradense... Dixonos que o vestiario do Real Madrid non se podía ver porque os xogadores tiñan fotos das súas familias, obxectos persoais e o mesmo Casillas, unha pata de coello. Baixamos ao céspede, á zona de autoridades, banquiños, palcos de Raúl e Guti, sala de prensa e tenda de regalos. Todo era carísimo, aínda así, mercamos máis da conta. Miguel non se quixo fotografar pero si que mercou unha pelota...

Rematada a visita, marchamos cara ao hostel Cantábrico, un nome algo raro pois non está en Cantabria nin limita co mar Cantábrico. Déronnos as habitacións, protestamos e instalámonos.

Luis e David non estaban moi contentos coa súa pero despois de ver a da profe María, quedaron máis que satisfeitos.

Aseámonos, ceamos e fomos dar unha volta. Estivemos nunha verbena onde había chulapos e chulapas bailando chotis cerca da Praza Maior, baixamos cara á Porta do Sol e voltamos para o Hostal. Era a unha da madrugada. Fora un día moi longo. Non podíamos cos pés.

MARTES 15 DE MAIO

Levantámonos ás oito, almorzamos e saímos para o zoo. Pasamos por un túnel enorme –era máis longo có do Guadarrama-. No zoo vimos toda clase de animais, aos nenos gustáronlle moito os monos. Por que sería? Había un rinoceronte ouriñando..., uns leóns pelexando, un pavo real pavoneándose. Creo que o que máis nos gustou a todos foi o espectáculo dos golfiños. Parece mentira que poidan facer todas esas acrobacias, mesmo parecen persoas. Despois fomos ver as aves de rapina, pasaban tan cerca que parecía que te ían levar por diante.

Ás dúas fomos andando ao parque de Atraccións. Para entrar puxéronnos unha pulseira, logo fomos comer a un autoservizo: macarróns con tomate, bisté con patacas, iogur e refresco. Estaba todo riquísimo, tamén é certo que morriamos coa fame.

Agora viña o mellor, as atraccións: a montaña rusa, a caída libre, a casa do terror, a noria, os troncos...

Sara, Ángel, Alba e María tiñan tanto medo que fixeron testamento. No Aserradoiro dos troncos, primeiro íamos por unha presa a velocidade lenta, despois subiamos por unha pendente e logo caíamos a velocidade de vertixe por unha costa. O señorito Carlos e o señorito Andrés apeáronse en marcha, xusto antes da primeira caída libre.

Belén bateu o récord de molladuras e caídas. O máis intrépido foi Julián, subiu á pa escavadora, aquilo xiraba a moitas revolucións e el baixou tan campante.

As profes e Aurelio subiron ao Zepelín, iso si que era perigoso, alcanzaba unha velocidade punta de 1km/hora...

Sacamos moitas fotos, Mª Luísa, a nosa reporteira, non se esgotaba e nós xa estábamos para o arrastre. A iso das 7 da tarde, saímos do parque e fomos cara Madrid. Polas rúas había moita xente, era día de San Isidro e, polo tanto, festivo.

Paramos na estación de Atocha, vimos o “cubo” adicado ás vítimas do 11M, o AVE e o xardín tropical. Alexandra e Andrés tiveron que tomar unha macela, viñan un pouco mareados. Despois continuamos camiño a pé ata o Museo Raíña Sofía, Museo do Prado, Neptuno, Congreso dos Deputados e... Hostal.

Ceamos e fomos ata a Gran Vía, Rúa Preciados e volta ao hostal porque algún (sobre todo os nenos xa non se tiñan)

Aínda así, de noite, houbo quen andivo polos corredores e algunha profe estivo “de garda”.

MÉRCORES 16 DE MAIO

Antes de saír, tivemos que facer as maletas e deixalas nunha habitación. Miguel e Román non daban sinais de vida, tiñan as sabas pegadas e iso que xa os chamaran tres veces.

Ás dez xa estábamos no Pazo Real, puxéronnos un distintivo e pasamos á Farmacia Real e á Armería. Chamounos a atención a estatura dos reis antigos, eran todos baixísimos e tamén algunhas armaduras que protexían as partes íntimas. Logo principiamos unha visita guiada polo Pazo. A guía nomeou Secretario Matemático Real a David, non sabemos se lle gustou moito a idea pero el aguantou o tipo como puido. Todo era marabilloso e moi luxoso. Á saída vimos o cambio da Garda Real: desfilaba a infantaría, a cabaleiría e a banda. Algúns estaban tan cansos que se “tiraban” polas paredes. Despois visitamos a catedral da Almudena, gustáronnos as vidreiras e pedimos un desexo.

Acabamos no Corte Inglés ou o Corte Inglés acabou con nós. O certo é que á saída ninguén tiña un can. Manuel, Fani, Cindi, Nuria e Tania case quedan alí.

No hostel comemos paella e filete ruso, aínda que moitos non sabiamos o que había detrás daquel nome estranxeiro. Estaba todo bo.

Ás tres subimos ao autobús e comezou a nosa viaxe de regreso. Cantamos, contamos chistes, vimos unha película e merendamos na Gudiña uns bocadillos XXL e refrescos. Houbo algún que comeu o seu e o do veciño... Nerea Rodríguez mareouse e vomitou, outros durmiron e algúns tamén fixeron un pouco o parvo.

Chegamos ás 00.15 horas. Os nosos pais estaban agardando e nós agardamos volver outra vez a facer unha viaxe coma esta.

ADIVIÑA ADIVIÑANZA

No tellados nos criamos
gordas ou delgadiñas,
e botamos moito fume
polas nosas cabeceiras.

As cheirinas

As cebolas

Estou atada por verdes lazos,
todo aquel que chora por min
estame partindo en pedazos.

Vai e vén,
vén e vai,
e no mesmo lugar
sempre está.

O camiño

Catro patas ten
pero non pode andar,
tamén ten cabeceira
pero non sabe falar.

A cama

PARABÉNS

Os nenos de 4º curso estamos moi contentos porque este ano recibimos varios premios.

A mascota elixida para a biblioteca goia do noso amigo Iván Sánchez. A postal do Nadal que gañou goi a de Noelia Betetos. Participamos tamén nun concurso de debuxo sobre María Mariño a quen se lle adicou este ano o día das letras galegas. Neste concurso, que era a nivel comarcal, acadou o 1º premio Sheila Carbia, a cal lle damos todos moitos parabéns.

Yanesa Ferreiro Gañete

A cidade de : "Todo é Posible"

Isto é unha máquina que serve para que non haxa contaminación. Por exemplo cando comes un xacado venche a popeleira e así non tes que gardar o papel na man e poderás tiralo sen o risco de contaminar.

Iris Lolo

É un aire acondicionado un pouco especial. Ten unha neveira na barriga e pode andar.

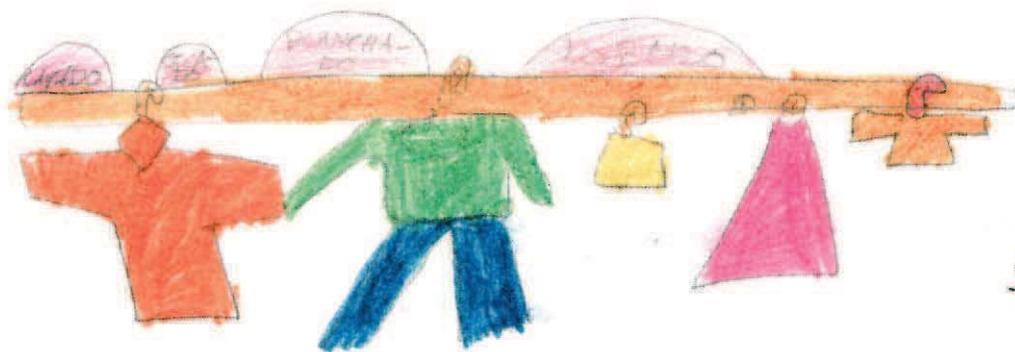
Oscar LÓPEZ

É unha casa construída enriba de rodas,
 para cando os veciños se cansen de ver sempre
 o mesmoponse en marcha e colócase onde máis
 lles guste.

M^a del Carme

Esta máquina é para lavar, secar, planchar e
 doblar.

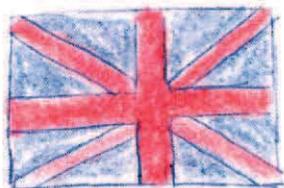
Uxia F.

3º

2º Cielo

AMIGAS VERDADEIRAS

- Neste curso os alumnos de 4º descubrimos que hai palabras en inglés que se parecen máis ao galego que ao castelán e chamámostle TRUE FRIENDS (amigas verdadeiras).

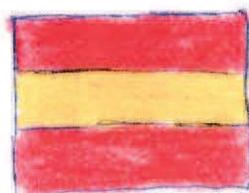
long
corridor

squirrel

longo
corredor

esquío

largo
pasillo

ardilla

- Hai outras palabras que son parecidas nas tres linguas.

map

lamp

park

school

mapa

lámpada

parque

escola, colexio

mapa

lámpara

parque

escuela, colegio

CURIOSIDADES DAS LINGUAS

AMIGAS FALSAS

ou "False friends"

Conhecense como "false friends" ou amigas falsas aquelas palavras que em inglês nos recordam a unha forma parecida na nosa lingua, no entanto, o significado é completamente diferente.

arm: braço (e non arma)

brave: valente (e non bravo)

dessert: postre (e non deserto)

exit: saída (e non éxito)

fabric: tea (e non fábrica)

library: biblioteca (e non librería)

once: unha vez (e non once)

parents: pais (e non parentes)

salad: ensalada (e non salado)

Os reinos de quarta pasamos un rato moi ameno e divertido estampando con patacas e cenouras, as follas do aivros, aca- dando composicións, na maioría das casas moi bonitas, e que adornaron as paredes das nosas aulas.

Iria

Érase unha vez nun bosque no que había moitas árbores

E nun recuncho do bosque estaba o acivra

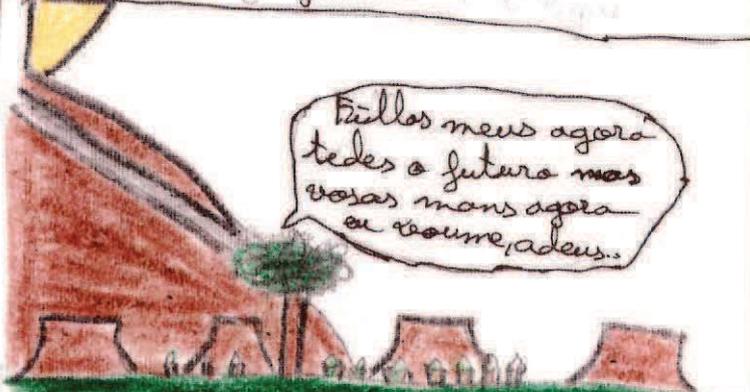
Nai oh!
Eu non son
nadie aquí
entre árbores
tan altas

Un día apareceron uns lenhadores e cortaron as árbores menos o acivra

Así os lenhadores fóronse sen sospeitar que se ía facer.

Dame tanta pena
que o veu deixar
El só non poderá
reconstruír o bosque

Fillos meus agora
tedes o futuro mas
vosas mans agora
se veuren, adeus..

O acivra morreu e os seus fillos reconstruiron o bosque cubrindo a casa do xefe dos lenhadores.

Os acivras rapidamente físceron foratos velenosos para os lenhadores e estes comeranos

¡Malditas acivras
destruírmeinos a
todas

¡OOOH!!
Estou tan
doente que non
podo cortar

Perce un acivra fixo un trato cos lenhadores e currounos a cambio de que deixaran os seus irmáns

E así os lenhadores fóronse e daronlle aos acivras unha semente de castiñeiro e así os castiñeiros voluearon

Moitas gracas
acivras nós non
vos faremos mal

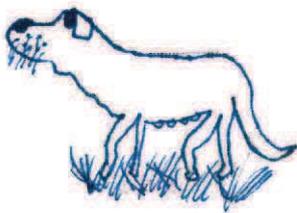
¡¡¡¡¡¡¡
COLORIN COLORADO
ESTE CONTO ESTA
ACABADO!!!

SABIÁS QUE...?

O inglés e o galego, aínda que son linguas moi distintas, teñen palabras que se escriben igual pero con distinto significado:

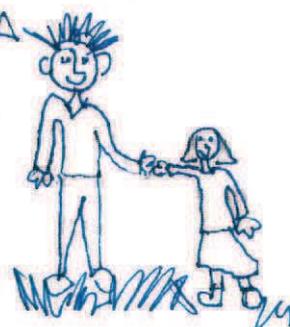
CAN en galego, animal que ladra
en inglés, verbo; saber, poder

O meu can chámase Tobe. / I can speak English: sei falar inglés

MAN en galego, parte do corpo, extremidade
en inglés, home

A man ten cinco dedos. / This man is my father: este home é meu pai.

Aquí vos dejamos una gigantesca sopa de letras con todos rapaces que vinieron a excursión de 6°

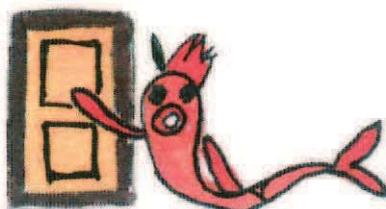
Manuel, Román, Lorena, Michael, Alba, Jonathan, Ángel, Sara, Cindy, Martín, Tania, Miriam, Laura, Miguel, Nuria, Alexandra, Juanjo, María, Belén, Noelia, Nérea, Estefanía, Aitana, Santiago, Andrés, Carlos, Cristian, Luis, David, Julián, Milagros.

Es un trabajo de Laura e Sara.

H C I N D Y Z F N O E L I A L A M A K A
J E X T C S T E B V T F R B M W I U U L
U F U M G L L U G O A M N A E X O H R E
L S R L U I S N N L N C F U T L P N N X
I S U L T Ñ K M B L I I S B A G E V A A
A M Q I P L O R E N A G L U O Y A N V N
N D C C O C D G H O E K R Z E S D Z I D
I S A S M A R T I N Ñ A D I T R S A P R
M H F V K O G S H I X O E U E R D Q O A
I A N K I I Q M R E A R A S V Z M M I O
C M B M D D T U A V W X U Y L Z A A P D
H M I R I A M E G S H A I R U N M G R Ñ
A A E C D D R E F O G I P S K R L N C S
E R B T U E V D W U H X N U D L H G Y A
L I A I N A F E T S C A L K L E U G I M
Q A K S I N H G F A E D C M S D C O B I
O R L Z A G H L O A B C M A N U E L O L
D O F C I E W Z X B Y S Z N Ñ G I H P A
F J G M T L O H A B L A I K L L D N G
A N Q B A D C Ñ P O Y Z N A B C D E F R
R A S L N W X C R I S T I A N O L R S O
T U U V A G E H I F J K O G A I T N A S
A J O N A T H A N T U U W B A Z Q B U V

ANTOLOXÍA DO DISPARATE

DESCRIBE O EMBARAZO QUE VICHES NO VIDEO.

É un peixe, ou parecido, un deles encontrou unha porta, abriuse, e el meteuse dentro e a porta cerrou e o peixe ou o que sexa, rompeulle o rabo e despois entrou por un burato e meteuse no burato e formou unha bóla e despois de seis meses engordou e dentro medrou un neno. Non sei se creceu porque non o vin.

Isto é o que vin, pero o do peixe non sei que era, microbio ou peixe, non o sei...

A FECUNDACIÓN.

Transmite información desde os plumóns ata o cerebelo.

CALES SON OS PUNTOS CARDINAIS E COMO SE ENCONTRAN?

Se unha comida che gusta ou non.

QUE SON PALABRAS DERIVADAS?

As que derivan dalgunha persoa.

QUE SON AS MAREAS?

Cando a auga bate nas rochas e fai figuras.

LÍMITES DE ESPAÑA

A España peninsular desemboca en Francia e o mar peninsular en...

QUE É UN RÍO?

Un río é auga e despois da auga diminúe por todo o mundo.

DIFERENZAS ENTRE LAGO, LAGOA E ENCORO.

Os lagos teñen diferentes tipos de auga. Os encoros algo parecidos pero non é igual auga, os lagos son máis grandes cós encoros.

QUE É O CLIMA?

O clima atmosférico é o que lle dá vida ao mar.

ACROSPORT ACROSPORT

Este ano empezamos cunha actividade deportiva moi divertida, "o acrosport" ou "gimnasia acrobática"; consiste en facer figuras cos nosos corpos, para o que precisamos moita forza, técnica, e a colaboración e confianza dos demais compañeiros.

Aquí podedes ver algunhas das figuras que fixeron compañeiros de distintos cursos.

De tódalas maneiras, no taboleiro da entrada, poñeranse moitas máis onde estades todos/as.

En canto ao deporte escolar, os compañeiros do colexio, participaron en diferentes modalidades deportivas, entre as que destacan o Bádminton e o Cross.

En canto ao Cross, fixéronse tres ao longo do ano : o primeiro con motivo do Magosto, que se podería considerar como unha tradición na escola, xa que se fai tódolos anos. Tivo unha grande participación xa que se levou a cabo no interior do centro escolar, e participaron rapaces dende infantil ata o 3º ciclo.

O segundo Cross, celebrouse no colexio do Foxo, correspondendo esta proba á fase local da bisbarra de Tabeirós. Alí estivemos toda a mañá participando en vendo as carreiras dos nosos compañeiros/as. Por último participouse no Cross Provincial, onde tivemos un contacto cos colexios de toda a provincia de Pontevedra, tendo os nosos compañeiros unha actuación destacada, acadando mesmo un deles a medalla de bronce na súa proba.

Tamén se levaron a cabo, diversas competicións de Bádminton: unha organizouse no pavillón multiusos municipal, na que participaron compañeiros do Pérez Viondi e do Club de Bádminton da Estrada, e a segunda na localidade de Cotobade durante todo o día correspondente ó Campionato Provincial Escolar. Nela o noso equipo benxamín acadou o 3º posto.

BÁDMINTON ESCOLAR

BÁDMINTON ESCOLAR

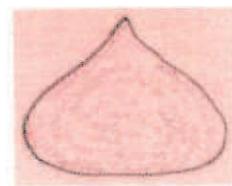
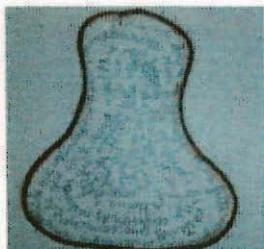
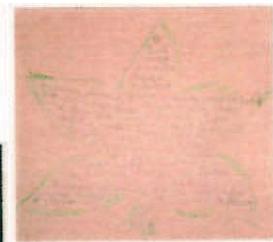
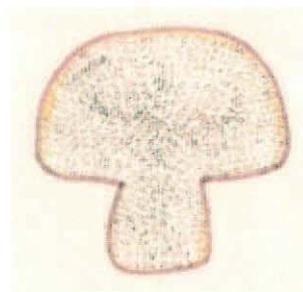
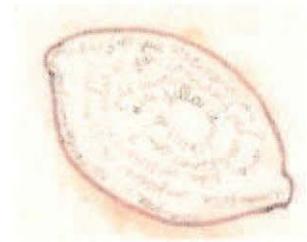
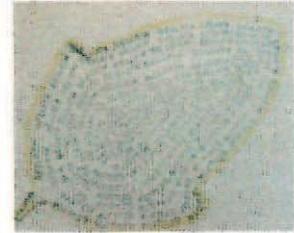
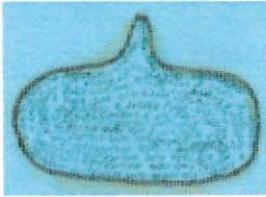
¡Esquecíase nos!, contarvos, que nos recreos dos luns, fíxose unha competición de Brilé; este xogo tan popular gustounos moito, e aínda que algúns de nós xa o coñecíamos, para outros rapaces máis novos, foi unha novidade.

Nas clases tamén traballamos moito; os profes Tino e Jose, presentáronos xogos predeportivos como o balonmán, voleibol e baloncesto; aínda que moitos xa os coñecíamos, foi interesante aprender cousas novas que sempre se escapan.

Neste intre, estamos a voltas co mini tenis e coas actividades de loita, dúas actividades que poderíamos considerar como din os profes de “actividades deportivas alternativas”

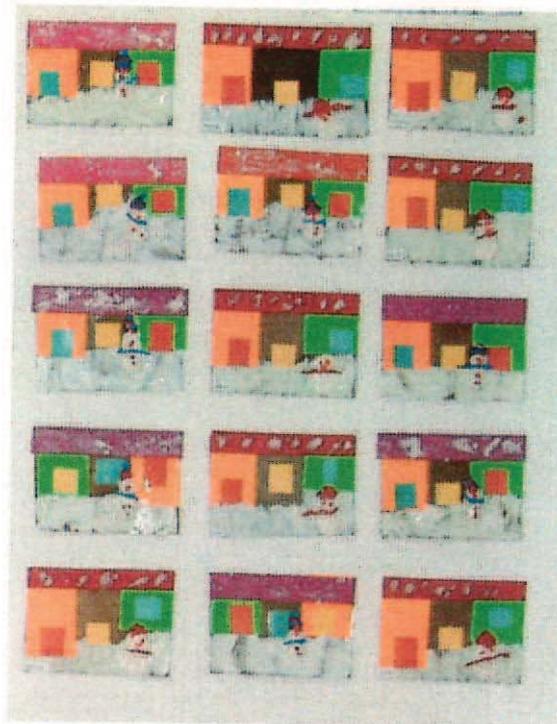
O MAGOSTO EN CALIGRAMAS

POSTAIS DO NADAL: CONCURSO

Ed. INFANTIL 4 ANOS

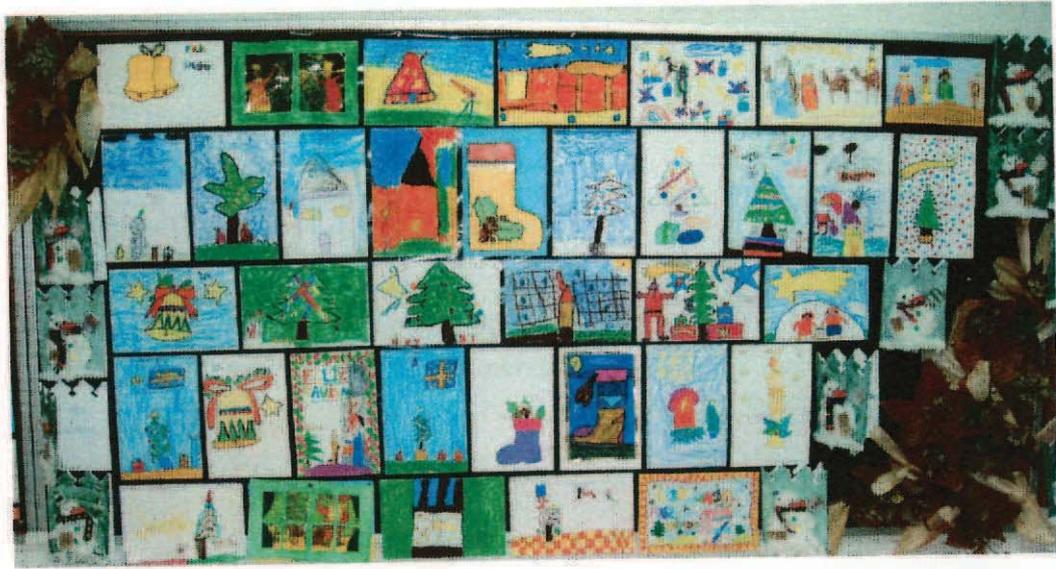

Ed. INFANTIL 3 ANOS

Ed. INFANTIL 5 ANOS

POSTAIS DO NADAL: CONCURSO

POSTAIS DO NADAL: CONCURSO

POSTAL GANADORA

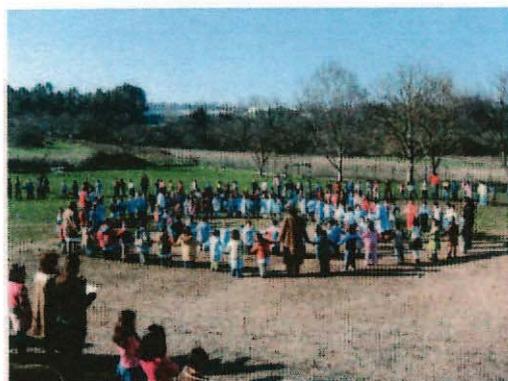
PORTADA: NOELIA BETETOS AGRELO 4ªA

EQUIPO DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA

Dpto. ACTIVIDADES EXTRAESCOLARES

DECEMBRO 2006

DÍA DA PAZ
 "USAMOS A PALABRA"
 Con este lema insertamos
 a nosa lingua con outras
 nun mundo de
 convivencia e respecto.

ENTROIDO 2007: IMAXES PARA UN DESFILE

Ed. INFANTIL (INDIOS)

Ed. PRIMARIA 1º (ESQUIMÓS)

Ed. PRIMARIA 2º (MEXICANOS)

ENTROIDO 2007: IMAXES PARA UN DESFILE

Ed. PRIMARIA 3º (EXIPCIOS)

(VAQUEIROS)

Ed. PRIMARIA 4º (CHINESES)

(INDIOS)

ROMANOS

Ed. PRIMARIA 5º/6º (ROMANOS)

PROTOCOLO DE KIOTO

MESTRES ESCOCESES

MARÍA MARIÑO COS NOSOS NENOS E
NENAS

MAIO LÚDICO: LETRAS GALEGAS 2007

DÍA DO TEATRO

O PAXARIÑO MALFERIDO
(Ed. Infantil 4 Anos B)

A RATIÑA PRESUMIDA
(Ed. Primaria 2º)

TRES CAPITÁNS DE TEMPOS IDOS
(Antón Avilés de Taramancos. 5º)

VIVE A TÚA VIDA
(Homenaxe a Isaac Díaz Pardo. 6º)

NON TE LEMBRAS?
(Manuel Cabada vázquez 6º)

MAIO LÚDICO: LETRAS GALEGAS 2007

DÍA DA POESÍA

Son aquela!
Son aquela que no bosco
escuitaba o himno dela!

POLA UNHA MEDIA LÚA
(Ed. infantil 4 Anos A)

Ó muíño, hoxe, da laxe
fáltalle auga e cantar ben.
Laxe trocada en area.
A ponte arcos non ten.
Cegoume hoxe a mirada
onde onte medrou o ter.

A RODA, RODA
(Manuel María. 3º)

POEMA GALICIA
(Manuel María. 3º)

Está caendo a folla i en min nace primaveira,
Quen entenderá este mar vello?
Como digo onte sendo hoxe?
Como farto a miña verba do nacer que xa pasou!
Como reino nas migallas onde medrei un bon día!
Como piso forte sendo branda?
Como digo si si o non está escoltando?
Quen entenderá este mar vello?
Medro, medro e non sei onde parar.

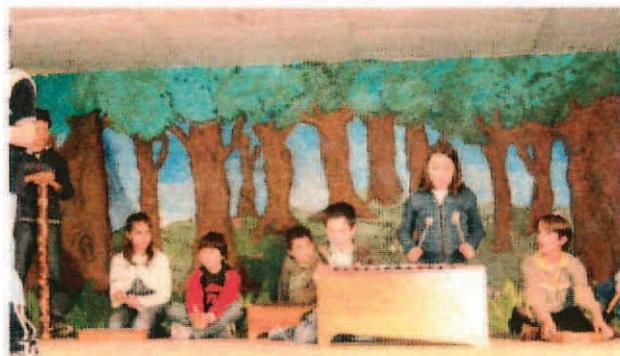
MAIO LÚDICO: LETRAS GALEGAS 2007

DÍA DA POESÍA

Canta morte eu vivín
polo alento ó revés do meu sentir!
Erguinme e fun cara arriba, non atopei que decir.
Ceguiña corrín cara abaixo.

REGUEIFA
(Manuel Luís Acuña 4º)

A CABRA BASILIA
(Conto musicado, 5º)

Campanas que tocares
todas do mesmo xeito,
unhas chegádesme á alma
E outras ó pensamento.

Tiven medo de vogar,
tiven medo da auga crara.
Anque fora cuns bos remos
anque fora na mar calma,
non vogaba!, non vogaba!.

ESCOLMA POÉTICA
(María Mariño, 6º)

ANTOLOXÍA: POEMAS DE MARÍA MARIÑO
PALABRAS NO TEMPO
VERBA QUE COMEZA

MAIO LÚDICO: LETRAS GALEGAS 2007

DÍA DA MÚSICA

A GALIÑA CHOCA
(Ed. Infantil 3 Anos)

VEN BAILAR CARMIÑA
(Ed. Infantil 4 Anos A)

A QUE SABE A LÚA?
(Ed. Infantil 5 Anos)

UN LONGUEIRÓN
(Ed. Primaria 1º)

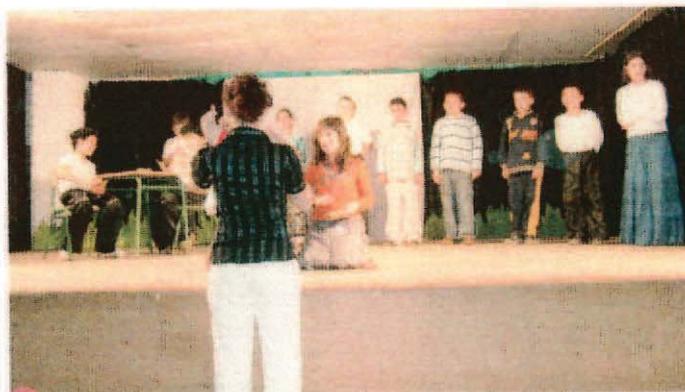
PACO PIXIÑAS: Cantiga de cego
(Celso Emilio Ferreiro 4º)

MAIO LÚDICO: LETRAS GALEGAS 2007

DÍA DA MÚSICA

HIMNO GALEGO
(Pascual Veiga 6º)

EU NON SEI
(Instrumental 4º)

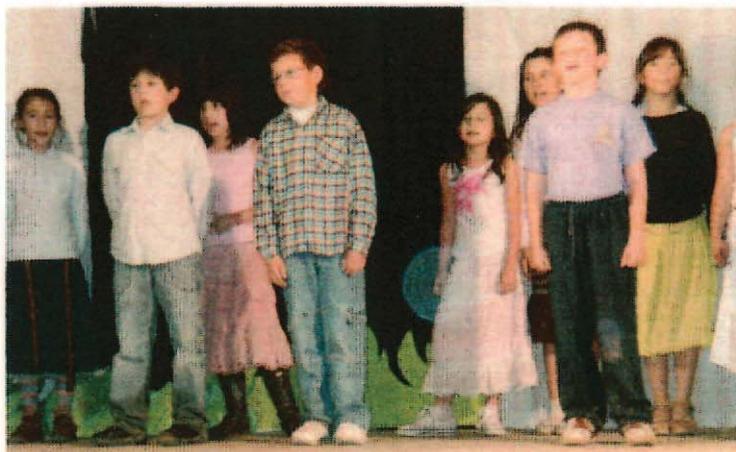
REGUEIFA TRADICIONAL
(Ed. Primaria 3º)

A SAIA DE CAROLINA
(Ed. Primaria 4º)

MAIO LÚDICO: LETRAS GALEGAS 2007

DÍA DA MÚSICA

O SANCRISTÁN DE COÍMBRA
(Tradicional 3º)

SE VAS A CARRIL
(Popular 6º)

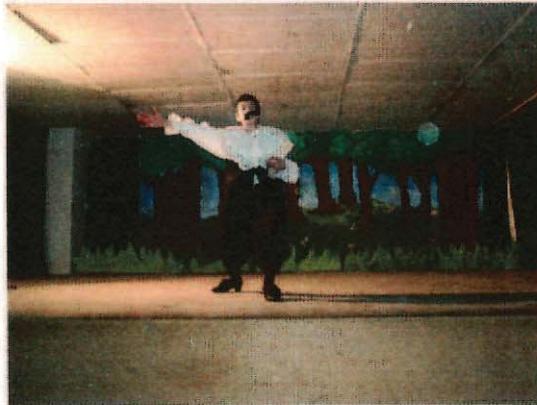

DANZA DAS CINTAS
(Muiñeira infantil 5º)

English Festival

Este ano todos os cursos participaron nun **festival de Inglés**. Celebrouse no cole o 30 de marzo e as cancións, os bailes e o teatro chegaron ó escenario.

Empezamos recibindo a visita de importantes celebridades inglesas coma os Beckam, o príncipe Carlos e a raíña Isabel II, un grupo de escoceses coas súas gaitas e o gran Shakespeare. Eran os de 5º B.

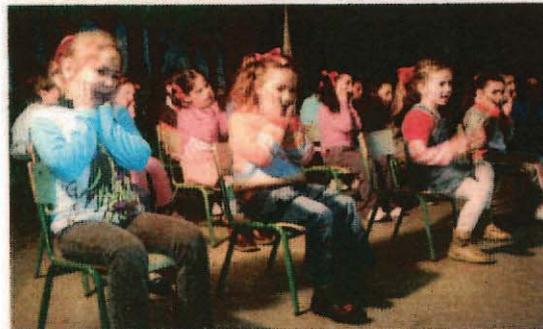
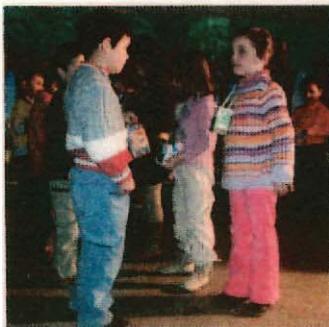
Despois os máis pequenos cantaron e bailaron con moita animación:

-Os de catro anos buscaban ao seu osiño de peluche.

-Os de cinco A falaban dun neno moi lambón que quería moitos chupachups e os de B ensináronnos as partes da cara mirándose ao espello.

**¡ QUE
BEN O PA-
SAMOS !**

-Os de 1ºA botaron as sortes cunha rima inglesa. "one potato, two potatoes," e os de 1ºB moveron o seu corpo coma se fosen robots.

-2ºA bailou unha danza medieval e 2ºB fixo unha obriña de teatro na que unha ovella quería rescatar á lúa do río porque pensaba que estaba alí caída.

-3ºA bailou "Head, shoulders, knees and toes" a gran velocidade e 3º B ensinounos a poñer a mesa.

4º cantou o English alphabet e agora todos os pequenos o queren aprender

-6ºB escenificou un conto popular titulado en inglés Stone Soup. Despois 6ºA fixo a versión galega deste mesmo conto: Caldo de pedra.

Chegamos ao final con 5ºA que interpretou unha preciosa canción titulada "A terra é un lugar marabilloso"

TODOS O PASAMOS MOI BEN, ASÍ QUE...PARA O ANO

¿Repetimos?
¿Repetimos?

Dpto de Lingua Inglesa

